

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7572** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Н. А., чрез процесуалния си представител адв. Бозов, срещу решение № 2859/15.06.2023 г., постановено по НАХД № 3368/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 – ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-4332-028755 от 13.01.2023 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца.

С касационната жалба се моли за отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно, в частта му за наложеното административно наказание. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че неосигуряването на преводач по време на полицейската проверка на 27.12.2022 г. не представлява съществено процесуално нарушение. Посочва, че ноторно известно е, че съобразно европейското законодателство, всички граждани на ЕС заменят свободно своите СУМПС и не е необходимо да полагат допълнителен изпит, нито на гръцки, нито на английски, нито на български. Иска се отмяна на обжалваното

решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло НП. Претендира се заплащане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Д., който моли касационната жалба да бъде уважена.

Представя писмени бележки, в които посочва, че от изисканата справка от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е видно, че господин А. е положил успешно единствено практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, но не и теоретичен такъв, което не може да бъде доказателство, че същият е разбирал български език. Твърди, освен това, че самото провеждане на практическия изпит е преминал при условията на осигурен преводач преди началото на изпита.

Ответникът – отдел „Пътна полиция“, СДВР, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.12.2022 г., около 21.15 часа, К. Н. А. бил спрял в [населено място] до зала „Арена А.“ на [улица] от служители на 07 РУ- СДВР, докато управлявал лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица] до № 1, с посока на движение от [улица] към [улица]. При проверката водачът на МПС заявил, че употребява наркотични вещества – медицинска марихуана. Това наложило служителите на полицията да се обърнат чрез ОДЧ за съдействие от органите на КАТ. На място пристигнали служители на отдел „Пътна полиция“, СДВР за оказване на съдействие за проверката за употреба на наркотични вещества на спрения водач. След като екипът на 07 РУ-СДВР предали документите, които лицето е представило при проверката, осъществена от тях и служителите на КАТ се убедили в самоличността му, те поканили касатора да бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества и техните аналози. А., който като цяло възпроизвеждал български език и споделил, че е студент в България, заявил, че е употребил медицинска марихуана, с цел лечение на определено заболяване. Същият отказал да бъде проверен за употреба на наркотични вещества.

За установеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в който е посочено, че на същата дата в 22.00 часа, след като е бил надлежно поканен да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Д. тест с фабричен № ARMF 0097, който е бил спрял преди това, докато е управлявал в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС], изрично и категорично е отказал тестването. Издаден му е талон за изследване с фабричен № 113912, в който е посочено, че при началото на проверката в 21.15 часа водачът на „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] е отказал проверка за наркотични вещества, като талонът му е връчен в 22.45 на 27.12.2022 г. и е уведомен, че трябва да се яви във ВМА в [населено място] до 45 минути.

Въз основа на издадения АУАН е издадено обжалваното НП № 22-4332-028755 от

13.01.2023 г., от началник група, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора А., за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца.

От справка картон на водача, се установява, че на касатора е издадено СУМПС на 11.02.2022 г. от СДВР, като същият е издържал изпит, категория „В“ на 07.05.2012 г. в регион СДВР.

От представена от АИ АА информация се установява, че касатора е положил успешно практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС категория А, съгласно протокол № 3428/13.08.2021 г. на ОО АА, към РД АА С.. Въз основа на така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 2859/15.06.2023 г., постановено по НАХД № 3368/2023 г. по описа на СРС, НО, с което е потвърдил НП № 22-4332-028755 от 13.01.2023 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора, за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение на СРС, с което е потвърдено НП № 22-4332-028755 от 13.01.2023 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора, за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от К. Н. А. допустима жалба.

АУАН е съставен от компетентен орган – младши контролор в отдел ПП, при СДВР, а НП е издадено от началник на група АНД при отдел ПП, в СДВР, надлежно упълномощени от министъра на вътрешните работи за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво

фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

Правилна е преценката на въззивния съд, че А. е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв., които наказания са абсолютно определени. В хода на административнонаказателното производство, по никакъв начин не са опровергани фактическите констатации на административния орган, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Наказание му е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Правилна е правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП в НП.

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта или употреба на наркотични вещества. В настоящия случай са реализирани и двете алтернативно предвидени хипотези на нормата. На водача е издаден талон за медицинско изследване за ВМА, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Посочено е също, че отказва проба с техническо средство. Няма данни да е изпълнено предписанието за медицинско изследване за установяване на наркотици в кръвта, което е дадено по време на проверката, чрез връчване на цитирания талон.

Неоснователно е възражението на касатора, че му било нарушено право на защита в административнонаказателното производство, поради неосигуряване на преводач. Настоящата съдебна инстанция счита, че нарушението не е съществено и не е възпрепятствало правото на защита. Както е изяснено от СРС и потвърдено чрез представените по делото доказателства, А. е издържал практически изпит успешно за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „А“ на 13.08.2021 г. в [населено място], пред ИА „АА“. Ноторно известно е, че дори и практическите изпити се провеждат на български език, а и касаторът твърди, че само преди изпита му е бил осигурен преводач, т.е същият успешно е разбирал указанията, давани му от изпитващите. Има данни по делото, че между съставителя на АУАН и касатора е проведен разговор на разбираем от него език, жалбата срещу НП е

подадена в срок, жалбоподателят е представляван от адвокат и е могъл да осъществи защитата си в пълен обем, макар и административният акт да не е издаден на езика, който владее. От ответника по касация не е допуснато особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, от такъв характер, че изцяло да е лишило наказаното лице от разбиране в какво е обвинен и от правото му на защита, с което не е нарушен основен принцип в наказателното право по смисъла на чл. 15 НПК и закрепен в чл. 56 от Конституцията на Република България. Административнонаказващият орган е предоставил процесуални средства, необходими за упражняване и защита на правата и засегнатите интереси на кастора, при което не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което при доказано извършване на нарушението и на неговия автор да е основание за отмяна на наказателното постановление и отпадане на отговорността.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2859/15.06.2023 г., постановено по НАХД № 3368/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.